

El que fa el Col·legi

En aquesta segona cita per informar sobre «el que fa el Col·legi» donaré prioritat a l'actualitat que ha suposat la presa de possessió de la recent estrenada Junta de Govern Estatal, per passar a continuació a referir-me a l'IVA, en un resum sobre l'activitat desenvolupada al voltant del tema.

Va ser divendres 8 de maig, quan en la Villa tingué lloc l'acte de possessió de la Junta de Govern elegida, en una reunió cordial amb la Junta en funcions, caracteritzada per la seu longevitat.

Dissabte, dia 9, al voltant de les 11 del matí, varem entrar en matèria amb el següent ordre del dia:

- Presentació interpersonal dels membres de la Junta i assessors jurídics i econòmico-administratiu.

- Aspectes legals:

- Situació actual de la tramitació de l'Estatut, iniciatives i propostes d'actuació.

- Resum de l'activitat realitzada respecte de l'IVA i propostes d'actuació.

- Aspectes econòmico-administratius:

- Incidències i problemes de funcionament del COP.

- Balanç de la Secretaria Estatal i del conjunt del Col·legi a 31 de desembre de 1986.

- Discussió del Pressupost de la Secretaria Estatal per al 1987 i coneixement del pressupost consolidat del COP per al 1987.

- Balanç-resum de la situació de la professió a nivell sectorial.

- Planificació i programació de les activitats de la Junta de Govern a curt i mitjan termini. De-

senvolupament del programa electoral.

- Informació sobre el Projecte del Codi Deontològic (aprovat ja per la Junta anterior).

- Informació diversa.

- Precs i preguntes.

El transcurs de la reunió va cobrar un especial interès per als psicòlegs del País Valencià, en el segon punt de l'ordre del dia, quan l'assessor jurídic, Javier Mauleón, va passar a informar favorablement sobre el Reglament de Règim Interior presentat per la Delegació del Col·legi Oficial de Psicòlegs del P. V. En el torn de paraula, es va valorar positivament la iniciativa d'elaborar aquest reglament, ja que és el primer que s'hi presenta per a la seua aprovació. La Junta de Govern haurà de pronunciar-se pel que fa a aquest punt el proper mes de juliol.

Per tal de referir-se al Projecte d'Estatuts presentat per la Junta Rectora de la Delegació del P. V. a la Generalitat Valenciana, arran de la publicació en el «DOGV» del Decret 123/1986,

que regula, amb caràcter provisional fins a l'aprovació de la Llei de Col·legis Professionals de la Comunitat, la constitució de Consells Valencians de Col·legis Professionals d'una mateixa professió per a la representació d'aquesta en les seues funcions de col·laboració amb les diverses administracions públiques, va prendre de nou la paraula l'assessor jurídic. Aquest Projecte d'Estatuts pretén de seguir el procés català, encara sense Llei de Col·legis, per acord adoptat per majoria en la Junta General del 17 de març passat, on s'aprovaron també les gestions per sol·licitar el registre del Col·legi Oficial de Psicòlegs del País Valencià.

Finalment, s'hi decideix d'estudiar atentament l'informe sobre la Reforma dels Enseymaments Universitaris que, una vegada remés al Consell de les Universitats, tindrà un debat públic d'uns sis mesos. A partir de l'aprovació d'aquests criteris, s'han d'aprovar per les facultats

els plans d'estudis. Resta per elaborar, però, un esborrany de proposta de les jornades sobre el tema, que es celebraran el mes d'octubre.

El calendari de treball per a la resta de l'any de la Junta de Govern inclou dues sessions de la Junta (1.ª quinzena de juliol i darreries de setembre) i una Junta Estatal ampliada, en novembre o desembre.

GESTIONS SOBRE L'IVA

A tot l'Estat, s'han començat accions tot buscant que l'activitat del psicòleg en el camp de la salut i de l'educació estiga exempta de l'IVA. A Catalunya existeix la Comissió IVA per aconseguir el reconeixement sanitari del psicòleg en l'àmbit de la salut.

La documentació recollida per la Secretaria Estatal sobre el tema comença amb un escrit de data 16 de desembre de 1985, adreçat al subdirector general d'Impostos Indirectes, en el qual l'anterior Degà del Col·legi, Carlos Camarero, sol·licitava una entrevista i formulava ja, com a una pregunta vinculant, el tema de l'exemció.

La consulta vinculant fomentada va ser presentada a la Direcció General de Tributs el 29 de gener de 1986. Les preguntes feien referència als aspectes clínic i escolar de les activitats del psicòleg.

En el «BOE», núm. 95, del 21 d'abril de 1986, es va publicar la Resolució de 3 d'abril, en la qual s'hi donava resposta a la pregunta vinculant formulada pel COP sobre el Valor Afegit. Entre altres coses diu: «Tot considerant que l'esmentada exempció no pot entendre's als serveis realitzats

pels professionals psicòlegs tenint en compte que la professió exercida per ells no està definida com a mèdica o sanitària per l'ordenament jurídic vigent... No procedeix estendre l'exemció als serveis realitzats pels psicòlegs en el camp relacionat amb l'activitat educativa o d'ensenyament, ja que no es tracta pròpiament dels serveis d'educació o ensenyament, ja que no es tracta pròpiament dels serveis d'educació o ensenyament realitzats pels Centres Docents, ni de classes particulars sobre matèries incloses en els plans d'estudis.»

Amb data de 20 de maig de 1986, va ser quan l'Associació Gallega de Centres de Reconeixement Metge Psicotècnics (AGACERMEP) va formular una consulta vinculant relativa a l'impost sobre el Valor Afegit. Entre els considerants de la Resolució de l'11 de novembre de 1986, la Direcció General de Tributs diu: «Tot considerant que l'expedició de certificats mèdico-psicotècnics comporta la prestació conjunta dels serveis realitzats per professionals sanitaris (metges) i d'altres diferents realitzats per professionals que no tenen aquesta condició (psicòlegs)... sense que l'exemció s'estenga als serveis ejecutats pels psicòlegs.»

Existeixen, si més no, tres informes tècnics sobre l'IVA:

1. Juny, 1986: Luis Gómez-Ferrer Morant elabora un informe per encàrrec de la Delegació del P. V., en el qual reconeix l'exemció per als camps de la Psicologia de la Salut, la Psicologia Educativa i els serveis d'Orientació i Assistència psicològica, i no per als serveis professionals desenvolupats en l'àmbit de la selecció de personal.

2. Juny, 1986: Manuel Fco. Clavero Arévalo emet un dictamen a la petició de la Delegació d'Andalusia Occidental del COP, sobre l'aplicació de l'IVA als serveis realitzats pels psicòlegs. Aquest dictamen conclou dient que les activitats sanitàries dels psicòlegs estan exemptes de l'IVA, inclosos els serveis d'aquesta mateixa condició que realitzen als Centres Docents.

3. Desembre, 1986: L'assessoria jurídica de la Secretaria Estatal elabora un informe-resum de les gestions realitzades sobre l'IVA que conclou amb les paraules següents: «...és l'inici de la via que pot donar lloc que en un futur es planteja la qüestió davant dels Tribunals de Justícia, amb la finalitat de procurar l'obtenció de la resolució oportuna que done resposta satisfactòria

al sentimen general dels col·legiats i el de la Junta de Govern respecte de l'exemció de l'IVA», tot referint-se als escrits que caldrà remetre a la Hisenda

en els casos de requeriments reclamant les declaracions trimestrals de l'IVA.

Per acabar, el 9 d'abril de 1987, al Degà-President del

COP remet al coordinador de l'IVA documentació relativa a la professió del psicòleg.

Joan Huerta

Los inescrutables planes de Conselleria

T. M. O

Miembro Gabinete Psicopedagógico Municipal

Como muchos de vosotros ya conocéis, la Conselleria de Educación ha cambiado de planes, anunciando que las plazas para psicólogos que en principio nos prometieron han pasado a ser para maestros, con la especialidad de Psicología o Pedagogía, incrementando considerablemente su número para ampliar los SPE de la propia Conselleria.

Ello ocasionó en su momento algún que otro sobresalto en determinados Gabinetes Municipales, a los que se anunció por parte de sus ayuntamientos la renovación de sus contratos por disponer la población de SPE para el curso próximo.

Todo esto, más una larga serie de rumores, medias palabras, malentendidos, etc., ha dado pie a la elaboración de este artículo, que no pretende sino ser una reflexión en voz alta de su autor, miembro de un Equipo Municipal, acerca de la situación presente de este colectivo.

A menudo el ser humano debe enfrentarse a situaciones que no domina ni puede controlar. Ante ellas sólo cabe una posibilidad sensata, aceptar resignadamente los avatares que el incierto destino nos depare.

Se me plantean ahora varias preguntas: ¿Nos encontraremos los Gabinetes Municipales en la actualidad en una de estas situaciones fatalistas? ¿Será el destino quien, alargando su mano siniestra (que no siniestra mano) por la Conselleria de Educación, tiene trazadas las líneas de nuestro futuro? ¿Han sido los hados responsables de los cambios de planes de nuestra Conselleria respecto de las plazas para psicólogos?

Otra pregunta más acude a mi mente tras los últimos acontecimientos: ¿Habrá alguien, adorna-

do de prodigiosa mente, que haya podido elucubrar tan perfecto plan que convenza a nuestros políticos municipales y demás conciudadanos de que dos redes de Equipos Psicopedagógicos pueden subsistir actuando ambos en el mismo ámbito, sobre los mismos individuos y, en ocasiones, con diferentes enfoques? ¿Habrá ser humano que entienda la necesidad, eficacia y economía de tal montaje? Tengo que decir que tal vez sí, pero lo hago por la misma razón que desde pequeño he querido pensar que haya actos de magia sin truco o que lo imposible pueda hacerse alguna vez realidad.

El inexorable paso del tiempo, sin embargo, te obliga a aceptar sólo las realidades y te enseña que debes actuar sobre los acontecimientos si pretendo modificar su tendencia y alcanzar cierto grado de equilibrio personal y profesional.

Tal como yo lo veo se trata de una lucha por nuestra supervivencia y la del modelo, que siempre hemos defendido, de intervención psicológica en la comunidad, el municipal.

De todos modos se nos plantea difícil la lucha, ya que nadie en Conselleria se ha dignado a explicarnos sus planes a corto, medio o largo plazo. Es bien sabido que no se puede luchar contra aquello que no se ve con claridad, que se intuye, pero se desconoce en su extensión real.

Lo que ya es claro es el hecho de que en los dos o tres próximos años se decide el ser o no ser de los Gabinetes Municipales. Queda por dilucidar si el gigantesco aparato del poder acabará por aplastarnos definitivamente o si, por el contrario, nos permitirá acomodarnos en algún rincón remoto de nuestra so-

ciedad desde el que podamos realizarnos profesionalmente.

O se estructuran perfectamente estos equipos paralelos y se delimitan claramente sus funciones y competencias o nos tendremos que ir buscando la vida por otras esquinas. (Desgraciadamente, el pez grande sigue comiéndose al chico.)

Dentro de este marco general hay algo irrenunciable a lo que tenemos perfecto derecho: A exigir a la Administración una explicación clara, sincera y honesta de todos aquellos proyectos que, como el presente, nos afecten. Debe dársenos, al menos, la posibilidad de defendernos y de enfocar de nuevo nuestro futuro si es que éste no va a estar donde hoy está.

Algo debemos hacer ya. Al menos mostrar nuestra protesta, nuestra inconformidad con la oscurista actuación de Conselleria, con sus falsas promesas, con el concepto del poder como apisonadora y de algunos políticos como semidioses. Inconformismo, en definitiva, con el papel de Kleenex que representamos (se usa y se tira).

Para concluir se me ocurre otra pregunta (¡vaya tarde que llevo!): ¿Llegará el día en que para acceder a plazas de maestros, éstos deban pasar necesariamente por unas oposiciones de psicólogos? De nuevo tengo que responder que sí. Ello es factible si decidimos de una vez comprometernos políticamente, si ocupamos muchos de nosotros puestos de relevancia en la máquina del poder y si alcanzamos definitivamente una clara conciencia corporativista. Todo ello es algo que, justo es reconocerlo, han podido hacer ya nuestros compañeros en los colegios: los maestros.